

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.150/2004 privind siguranța alimentelor

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr.150/2004 privind siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.462 din 24 mai 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii va avea următorul cuprins:

„Lege privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale”

2. Alineatele (1), (3) și (5) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege, reprezintă baza pentru asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății publice și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește alimentele, ținând cont de diversitatea surselor de alimente, asigurând funcționarea eficientă a pieței naționale.

(3) Pentru scopurile prevăzute la alin.(1), prezenta lege stabilește principiile generale care se aplică alimentelor și hranei pentru animale în general, și siguranței acestora, în special.

(5) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor etapelor de producere, prelucrare, distribuție și punere pe piață a alimentelor și hranei pentru animale, cu excepția producției primare pentru uz casnic

privat ori preparării, manipulării sau depozitării alimentelor destinate consumului casnic privat.”

3. După articolul 1 se introduce articolul 1¹, cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, înființată prin Ordonanța Guvernului nr.42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.215/2004, denumită în continuare *Autoritatea*, este autoritatea de reglementare în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, ce coordonează toate activitățile în acest domeniu, de la producerea materiilor prime până la consumator. *Autoritatea* este instituția de legătură cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor și acționează pe bază de autonomie structurală, funcțională și decizională.”

4. Alineatele (1) și (2) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) În sensul prezentei legi, prin aliment ori produs alimentar se înțelege orice produs sau substanță, indiferent dacă este prelucrat integral, parțial sau neprelucrat, destinat consumului uman ori preconizat a fi destinat consumului uman.

(2) Alimentele includ și băuturile, guma de mestecat și orice altă substanță, inclusiv apa, încorporată intenționat în hrană în timpul producerii, pregătirii sau tratării acesteia.”

5. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *legislație în domeniul alimentelor* – legi, alte acte normative precum și prevederi administrative ce reglementează alimentele în general, și siguranța alimentelor, în special, inclusiv reziduurile și contaminanții prezenți în alimente și în hrana pentru animale, și se aplică în toate etapele de producere, prelucrare și distribuție a alimentelor, precum și a hranei pentru animale, produsă sau utilizată pentru animalele destinate producerii de alimente;

b) *activitate în domeniul alimentar* – orice activitate corelată cu una dintre etapele de producere, prelucrare și distribuție a alimentelor;

c) *întreprindere cu profil alimentar* – orice unitate, indiferent dacă are sau nu are drept scop obținerea de profit și indiferent dacă este publică sau privată, ce desfășoară oricare dintre activitățile legate de una dintre etapele de producere, prelucrare și distribuție a alimentelor;

d) *operator cu activitate în domeniul alimentar* – persoană fizică sau persoană juridică ce răspunde de îndeplinirea cerințelor legislației în domeniul alimentelor în întreprinderea cu profil alimentar aflată sub controlul acesteia;

e) *hrană pentru animale* – orice substanță sau produs, incluzând aditivii, prelucrat integral, parțial sau neprelucrat, destinat a fi folosit pentru furajarea animalelor;

f) *întreprindere având ca profil hrana pentru animale* – orice unitate, indiferent dacă are sau nu are drept scop obținerea de profit, și indiferent dacă este publică sau privată, ce desfășoară oricare dintre activitățile legate de una dintre etapele de producere, fabricare, prelucrare, depozitare, transport sau distribuție de hrană pentru animale, incluzând orice producător care produce, prelucrează sau depozitează hrana pentru furajarea animalelor din propria exploatație;

g) *activitate din domeniul hranei pentru animale* – orice activitate de producere, prelucrare, depozitare, transport sau distribuție a hranei pentru animale, incluzând activitatea oricărui producător agricol care produce, prelucrează sau depozitează hrana pentru animale destinată animalelor din exploatația proprie;

h) *operator cu activitate în domeniul hranei pentru animale* – persoană fizică sau persoană juridică ce răspunde de îndeplinirea cerințelor legislației în domeniul alimentelor în întreprinderea având ca profil hrana pentru animale, aflată sub controlul acesteia;

i) *comerț cu amănuntul* – manipularea și/sau prelucrarea alimentelor și depozitarea acestora în punctele de vânzare ori de livrare către consumatorul final, incluzând terminalele de distribuție, operațiunile de catering, cantinele fabricilor, unitățile de catering, restaurantele și alte operațiuni similare în domeniul serviciilor alimentare, magazine, centre de distribuție tip supermarket și piețe de vânzare en-gros;

j) *punere pe piață* – deținerea de alimente sau hrană pentru animale în vederea vânzării, incluzând oferirea spre vânzare sau orice altă formă de transfer, gratuit sau nu, precum și vânzarea, distribuția și alte forme propriu-zise de transfer;

k) *risc* – probabilitatea apariției unui efect nociv pentru sănătate, precum și severitatea acestui efect, ca urmare a expunerii la un pericol;

l) *analiza riscului* – procesul constând din 3 componente intercorelate: evaluarea riscului, managementul riscului și comunicarea riscului;

m) *evaluarea riscului* – procesul științific format din 4 etape și anume: identificarea pericolului (hazardului), caracterizarea pericolului (hazardului), evaluarea expunerii și caracterizarea riscului;

n) *managementul riscului* – procesul, distinct de evaluarea riscului, constând în aprecierea diferitelor politici alternative, în consultare cu părțile interesate, ținând cont de evaluarea riscului și de alți factori posibili și, dacă se impune, selectarea opțiunilor adecvate de prevenție și control;

o) *comunicarea riscului* – schimbul interactiv de informații și opinii, pe parcursul derulării analizei riscului, cu privire la pericole și riscuri, la factorii corelați riscurilor și la percepția riscului, între evaluatorii riscului, managerii riscului, consumatorii, întreprinderi cu profil alimentar, întreprinderi având ca profil hrana pentru animale, comunitatea academică și alte părți interesate, incluzând explicarea rezultatelor evaluării riscului și a bazei deciziilor de management al riscului;

p) *pericol* – un agent biologic, chimic sau fizic ori o stare a acestuia, prezent în alimente sau în hrana pentru animale, cu potențial de a cauza un efect nociv pentru sănătate;

q) *trasabilitate* – posibilitatea identificării și urmăririi, pe parcursul tuturor etapelor de producere, prelucrare și distribuție a unui aliment, a hranei pentru animale, a unui animal destinat pentru producția de alimente sau a unei substanțe care urmează ori care poate fi încorporată într-un aliment sau în hrana pentru animale;

r) *etapele de producere, prelucrare și distribuție* – orice etapă, incluzând importul, pornind de la și incluzând producerea primară de alimente, până la și incluzând depozitarea, transportul, vânzarea sau furnizarea acestora către consumatorul final și, unde este cazul, importul, producerea, fabricarea, depozitarea, transportul, distribuția, vânzarea și furnizarea de hrană pentru animale;

s) *producția primară* – producerea, creșterea animalelor sau cultivarea plantelor, ca produse primare, incluzând recoltarea producției de la acestea, mulsul și producția rezultată de la animale înainte de

tăiere. Producția primară include, de asemenea, vânătoarea și pescuitul, precum și colectarea produselor de la animale și plante sălbatice;

ș) *consumatorul final* - cel din urmă consumator de produse alimentare care nu folosește alimentul ca parte a unei operațiuni sau activități din domeniul de activitate al unei întreprinderi cu profil alimentar”.

6. Titlul Capitolului II va avea următorul cuprins:

„Capitolul II

Legislația generală în domeniul alimentelor”

7. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Prevederile legislației în domeniul alimentelor se aplică în toate etapele producerii, prelucrării și distribuției alimentelor și hranei pentru animale, destinată sau administrată animalelor pentru producția de alimente.

(2) Principiile generale prevăzute la art.5-10 formează cadrul general ce trebuie urmat atunci când se iau măsuri.

(3) Principiile și procedurile în vigoare privind legislația din domeniul alimentelor vor fi adaptate în cel mai scurt termen, dar nu mai târziu de data de 1 ianuarie 2007, în vederea conformării cu principiile prevăzute la art.5-10.

(4) Până la data de 1 ianuarie 2007 și prin excepție de la prevederile alin.(2), se aplică legislația în vigoare, urmând să se adapteze principiilor prevăzute la art.5-10.

(5) În baza prezentei legi, *Autoritatea*, în colaborare cu instituțiile abilitate conform legii, va elabora legislația specifică în domeniul siguranței alimentelor și hranei pentru animale.”

8. Titlul Secțiunii a 2-a a Capitolului II va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 2-a

Obiective generale”

9. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Legislația în domeniul alimentelor urmărește unul sau mai multe obiective generale privind un nivel înalt de protecție a vieții și sănătății umane, a intereselor consumatorilor, incluzând practici corecte în comerțul cu alimente, ținând cont, atunci când este cazul, de

protecția sănătății și bunăstării animalelor, a sănătății plantelor și a mediului înconjurător.

(2) Legislația în domeniul alimentelor urmărește realizarea liberei circulații a alimentelor și a hranei pentru animale fabricate sau puse pe piață în conformitate cu principiile și cerințele generale prevăzute în prezentul capitol.

(3) La elaborarea sau adaptarea legislației în domeniul alimentelor vor fi luate în considerare standardele internaționale existente sau în stadiul de a fi adoptate, cu excepția cazurilor în care aceste standarde ori părți relevante ale acestora ar fi mijloace ineficiente sau inadecvate pentru realizarea obiectivelor legislației în domeniul alimentelor, sau atunci când există o justificare științifică ori în cazul în care acestea pot determina un nivel de protecție diferit de cel stabilit ca adecvat la nivel comunitar.”

10. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) În vederea realizării obiectivului general care vizează asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății și vieții oamenilor, legislația în domeniul alimentelor se bazează pe analiza riscului, în afara cazului în care această abordare nu este adecvată circumstanțelor sau naturii măsurii.

(2) Evaluarea riscului este bazată pe informațiile științifice disponibile și este realizată în mod independent, obiectiv și transparent.

(3) Managementul riscului ia în considerare rezultatele evaluării riscului și alți factori relevanți pentru managementul riscului și principiul precauției, în scopul realizării obiectivelor generale privind legislația în domeniul alimentelor, stabilite la art.5.”

11. Titlul Secțiunii a 3-a a Capitolului II va avea următorul cuprins:

„*Secțiunea a 3-a*
Principiile transparenței”

12. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Elaborarea, evaluarea și modificarea legislației în domeniul alimentelor trebuie să se realizeze în cadrul unui proces deschis și transparent de consultare a publicului, direct sau prin intermediul *Autorității*, Ministerului Sănătății, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și

Dezvoltării Rurale, a celorlalte autorități implicate în domeniu, precum și a instituțiilor reprezentate în Consiliul Consultativ al Autorității, cu excepția cazurilor în care urgența soluționării nu permite realizarea acestei acțiuni.”

13. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Fără a se aduce atingere prevederilor aplicabile prin legislația națională privind accesul la documente, atunci când există motive rezonabile pentru a suspecta că alimentele sau hrana pentru animale pot prezenta un risc pentru sănătatea consumatorilor sau a animalelor, *Autoritatea* ia măsurile necesare, împreună cu celelalte autorități competente în domeniul siguranței alimentelor, atunci când este cazul, depinzând de natura, gravitatea și extinderea aceluși risc, pentru a informa publicul larg de natura riscului pentru sănătate, identificând cât mai exact alimentul sau hrana pentru animale ori tipul de aliment sau hrană pentru animale implicat, riscul pe care acestea îl prezintă, precum și măsurile ce sunt luate sau sunt preconizate a fi luate pentru a reduce sau a elimina acel risc.”

14. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – Alimentele și hrana pentru animale importate în vederea punerii pe piață în România trebuie să fie conforme cu cerințele legislației în domeniul alimentelor sau cu cele prevăzute de acordurile încheiate între România și țara exportatoare.”

15. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Alimentele și hrana pentru animale, destinate exportului sau reexportului, pentru punere pe piață într-o țară terță, trebuie să fie conforme cu cerințele relevante privind legislația în domeniul alimentelor, în afara cazului în care se dispune altfel de către autoritatea componentă din țara importatoare sau este stabilit prin legislație, reglementări, standarde, coduri de practică și alte proceduri legale și administrative în vigoare în țara importatoare.

(2) În alte situații, în afara cazului în care alimentele sunt dăunătoare pentru sănătate sau hrana pentru animale nu este sigură, acestea pot fi exportate sau reexportate numai în cazul în care autoritatea competentă din țara de destinație a fost de acord în mod expres, după ce a beneficiat de toate informațiile privitoare la motivele și situațiile

pentru care alimentele sau hrana pentru animale nu au fost puse pe piață în România.

(3) În cazul în care se aplică prevederile unui acord bilateral încheiat între România și o țară terță, alimentele și hrana pentru animale exportate din România, trebuie să fie conforme cu prevederile menționate.”

16. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – În domeniul comerțului cu alimente *Autoritatea* are, împreună cu celelalte autorități competente în domeniul siguranței alimentelor, atunci când este cazul, în principal, următoarele obligații:

a) să contribuie la elaborarea de norme tehnice pentru alimente și hrană pentru animale și la elaborarea de standarde privind siguranța alimentelor;

b) să promoveze și să coordoneze activitățile privind standardele referitoare la alimente și hrana pentru animale, elaborate de organizațiile guvernamentale și nonguvernamentale internaționale;

c) să contribuie, dacă este necesar, la elaborarea, agrearea și promovarea de acorduri cu privire la recunoașterea echivalenței măsurilor specifice privind alimentele și hrana pentru animale;

d) să acorde o atenție deosebită necesităților speciale de dezvoltare, financiare și comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare, pentru a se asigura că normele internaționale nu creează obstacole inutile în realizarea exporturilor din aceste țări;

e) să promoveze concordanța dintre standardele tehnice internaționale și legislația în domeniul alimentelor, astfel încât să nu fie diminuat nivelul înalt de protecție.”

17. Titlul Secțiunii a 5-a a Capitolului II va avea următorul cuprins:

„*Secțiunea a 5-a*

Cerințe generale ale legislației alimentelor”

18. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – Pentru realizarea siguranței alimentelor trebuie respectate următoarele cerințe:

a) alimentele nu trebuie puse pe piață dacă nu sunt sigure;

b) alimentele sunt considerate nesigure, dacă sunt dăunătoare pentru sănătate sau improprii pentru consum uman;

c) pentru a determina dacă un aliment este nesigur, se va ține seama de condițiile normale de utilizare a alimentelor de către consumator la fiecare etapă a producerii, prelucrării și distribuției, precum și de informațiile furnizate consumatorului, incluzând informațiile de pe etichetă sau alte informații generale puse la dispoziție consumatorului, privind evitarea efectelor specifice dăunătoare sănătății, determinate de un anumit aliment sau de o categorie de alimente;

d) pentru a se determina dacă un aliment este dăunător sănătății trebuie avute în vedere nu numai efectele probabile imediate și/sau pe termen scurt și/sau pe termen lung ale acelui aliment asupra sănătății persoanei care îl consumă, ci și efectele asupra generațiilor viitoare, posibilele efecte toxice cumulative, precum și sensibilitatea deosebită cu privire la sănătatea unei categorii specifice de consumatori atunci când alimentele sunt destinate acelei categorii de consumatori;

e) pentru a se determina dacă un aliment este impropriu pentru consum uman trebuie avut în vedere dacă alimentul este inacceptabil pentru consumul uman în conformitate cu destinația de utilizare a acestuia, din motive de contaminare determinate de factori externi sau nu, de alterare, deteriorare ori degradare;

f) în cazul în care un aliment nesigur face parte dintr-un lot, șarjă sau transport de alimente din aceeași clasă ori cu aceeași descriere, se presupune că toate alimentele din respectivul lot, șarjă sau transport sunt, de asemenea, nesigure, în afara cazului în care, în urma unei evaluări detaliate, nu există nici o dovadă care să indice că și restul lotului, șarjei sau transportului este nesigur;

g) alimentele ce satisfac prevederile legislative specifice ce reglementează siguranța alimentelor sunt considerate că nu reprezintă un risc cu privire la aspectele la care se referă legislația respectivă;

h) conformitatea unui aliment cu prevederile specifice aplicabile acelui aliment nu va împiedica *Autoritatea*, împreună cu celelalte autorități competente în domeniul siguranței alimentelor, atunci când este cazul, să ia măsuri corespunzătoare pentru a impune restricții privind punerea pe piață a acestuia sau să solicite retragerea acestuia de pe piață, în cazul în care există motive de a se suspecta că, în pofida unei asemenea conformități, alimentul este nesigur.”

19. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – Cerințele privind siguranța hranei pentru animale sunt:

a) hrana pentru animale nu va fi pusă pe piață sau utilizată în hrana animalelor destinate producției de alimente decât dacă este sigură;

b) hrana pentru animale este considerată nesigură pentru scopul utilizării acesteia, dacă este estimată a avea un efect dăunător pentru sănătatea oamenilor sau a animalelor, ori face ca alimentele derivate din animalele destinate producției de alimente să devină nesigure pentru consum uman;

c) în cazul în care hrana pentru animale care a fost identificată ca nesatisfăcând cerințele privind siguranța hranei pentru animale este parte dintr-un lot, șarjă sau transport de hrană pentru animale din aceeași clasă sau cu aceeași descriere, se presupune că toată hrana pentru animale din lot, șarjă sau transport este afectată, în afara cazului în care, în urma realizării unei evaluări detaliate, nu există nici o dovadă că restul lotului, șarjei sau transportului nu satisface cerințele de siguranță a hranei pentru animale;

d) hrana pentru animale ce este conformă cu prevederile legislative specifice ce reglementează siguranța hranei pentru animale este considerată a fi sigură cu privire la aspectele la care se referă legislația respectivă;

e) conformitatea hranei pentru animale cu prevederile specifice aplicabile acesteia nu va împiedica *Autoritatea*, împreună cu celelalte autorități competente în domeniul siguranței alimentelor, atunci când este cazul, să ia măsuri corespunzătoare pentru a impune restricții privind punerea pe piață a acesteia sau de a solicita retragerea acesteia de pe piață, în cazul în care există motive de a se suspecta că, în pofida unei asemenea conformități, hrana pentru animale este nesigură.”

20. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – Fără a se aduce atingere prevederilor specifice ale legislației privind alimentele, etichetarea, publicitatea și prezentarea alimentelor și hranei pentru animale incluzând forma, aspectul sau ambalajul acestora, materialele utilizate pentru împachetare, modul de prezentare și cadrul în care sunt dispuse, precum și informațiile difuzate prin orice mijloc nu trebuie să inducă în eroare consumatorul.”

21. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar și cei cu activitate în domeniul hranei pentru animale trebuie să ia măsurile necesare ca alimentele și hrana pentru animale să îndeplinească cerințele legislației în domeniul alimentelor și al hranei pentru animale ce este relevantă pentru activitățile acestora, să verifice dacă aceste cerințe sunt realizate și să asigure implementarea sistemului de management al siguranței alimentelor conform principiilor de Analiză a Riscurilor și Punctele Critice de Control (Hazard Analysis and Critical Control Point – HACCP), în toate etapele producerii, prelucrării și distribuției, în cadrul afacerilor aflate sub control propriu.

(2) *Autoritatea* trebuie să asigure aplicarea legislației în domeniul alimentelor. Aceasta coordonează activitatea autorităților competente în domeniul siguranței alimentelor, controlează și verifică respectarea legislației în domeniul alimentelor de către operatorii cu activitate în domeniul alimentar și cei cu activitate în domeniul hranei pentru animale, precum și implementarea sistemului de management al siguranței alimentelor conform principiilor de Analiză a Riscurilor și Punctele Critice de Control (Hazard Analysis and Critical Control Point – HACCP), în toate etapele producerii, prelucrării și distribuției. În acest scop, *Autoritatea* trebuie să mențină un sistem de control și alte activități necesare în funcție de situație, incluzând activități de comunicare publică cu privire la siguranța și riscul alimentelor și hranei pentru animale, de supraveghere a siguranței alimentelor și a hranei pentru animale și alte activități de monitorizare care să acopere toate etapele producerii, prelucrării și distribuției.

(3) Măsurile și sancțiunile care se aplică în cazul încălcării prevederilor legislației privind alimentele și hrana pentru animale se stabilesc în condițiile legii. Măsurile și sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.”

22. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Trasabilitatea alimentelor, a hranei pentru animale, a animalelor destinate producției de alimente și a oricăror altor substanțe destinate ori preconizate a fi destinate încorporării în alimente sau în hrana pentru animale trebuie să fie stabilită în toate etapele producerii, prelucrării și distribuției.

(2) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar și cei cu activitate în domeniul hranei pentru animale trebuie să fie capabili să

identifice orice persoană de la care aceștia și-au procurat alimente, hrană pentru animale, animale destinate producerii de alimente sau orice substanță destinată ori preconizată a fi încorporată în alimente sau în hrană pentru animale. În acest scop, astfel de operatori trebuie să aibă în aplicare sisteme și proceduri care să le permită ca informațiile să fie puse la dispoziția *Autorității*, la solicitarea acesteia.

(3) Operatorii cu activitate în domeniul alimentar și cei cu activitate în domeniul hranei pentru animale trebuie să aibă în aplicare sisteme și proceduri pentru a se identifica alte activități cărora le sunt destinate produsele lor. Aceste informații vor fi puse la dispoziția *Autorității*, la solicitarea acesteia.

(4) Alimentele sau hrana pentru animale care sunt puse pe piață sau care sunt proprii pentru a fi puse pe piață, trebuie să fie etichetate ori identificate în mod adecvat pentru a facilita trasabilitatea acestora, prin intermediul documentației sau informațiilor relevante, în conformitate cu cerințele și cu prevederile specifice.”

23. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) În cazul în care un operator cu activitate în domeniul alimentar consideră sau are motive să creadă că un aliment pe care l-a importat, produs, prelucrat, fabricat sau distribuit nu este în conformitate cu cerințele privind siguranța alimentelor, va iniția imediat producerile de retragere a alimentului respectiv de pe piață dacă acesta nu se mai găsește sub controlul direct al aceluși operator cu activitate în domeniul alimentar și va informa *Autoritatea* despre aceasta. În cazul în care produsul a ajuns la consumator, acesta trebuie să fie informat în mod eficient și exact de către operator privind motivul retragerii alimentului de pe piață și, dacă este necesar, va prelua de la acesta alimentele deja furnizate, atunci când alte măsuri nu sunt suficiente în vederea asigurării unui nivel înalt de protecție a sănătății.

(2) Orice operator cu activitate în domeniul alimentar, responsabil pentru activități de vânzare cu amănuntul sau de distribuție, va iniția producerile de retragere de pe piață a produselor care nu sunt în conformitate cu cerințele siguranței alimentelor, în limitele activității proprii, și va furniza informații în vederea asigurării trasabilității acestora, participând la acțiunile întreprinse de producători, procesatori și/sau *Autoritate*.

(3) Orice operator cu activitate în domeniul alimentar va informa imediat *Autoritatea* în cazul în care consideră sau are motive să

considere că un aliment pe care l-a pus pe piață poate fi dăunător pentru sănătatea oamenilor. Operatorii trebuie să informeze *Autoritatea* cu privire la măsurile luate pentru a preveni riscurile pentru consumatorul final și nu va împiedica ori descuraja nici o persoană să coopereze cu *Autoritatea*, în conformitate cu legislația națională și practicile juridice, în cazul în care această acțiune poate determina prevenirea, reducerea sau eliminarea unui risc provocat de un aliment.

(4) Operatorii cu activitate în domeniul alimentară trebuie să colaboreze cu *Autoritatea* în ceea ce privește acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscului determinat de alimentele pe care le furnizează sau le-au furnizat.”

24. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) În cazul în care un operator cu activitate în domeniul hranei pentru animale consideră sau are motive să creadă că hrana pentru animale importată, produsă, prelucrată, fabricată sau distribuită nu satisface cerințele privind siguranța hranei pentru animale, acesta va iniția imediat producerile de retragere a hranei în cauză de pe piață și va informa *Autoritatea* despre aceasta. În această situație sau în situația prevăzută la art.15 lit.c), atunci când lotul, șarja sau transportul nu satisface cerințele de siguranță a hranei pentru animale aceasta trebuie distrusă, în afara cazului în care *Autoritatea* decide altfel. Operatorul trebuie să informeze eficient și exact utilizatorii hranei pentru animale cu privire la motivul retragerii de pe piață a acesteia și, dacă este necesar, va recupera de la aceștia produsele deja furnizate, atunci când alte măsuri nu sunt suficiente pentru a se obține un nivel înalt al protecției sănătății.

(2) Orice operator cu activitate în domeniul hranei pentru animale, responsabil pentru activități de vânzare cu amănuntul sau de distribuție, va iniția procedurile de retragere de pe piață a produselor care nu sunt în conformitate cu cerințele de siguranță a hranei pentru animale, în limitele activității proprii, și va furniza informații în vederea asigurării trasabilității acestora, participând la acțiunile întreprinse de producători, procesatori și/sau *Autoritate*, împreună cu celelalte autorități competente în domeniul siguranței alimentelor, atunci când este cazul.

(3) Orice operator cu activitate în domeniul hranei pentru animale va informa imediat *Autoritatea* în cazul în care consideră sau are motive să considere că hrana pentru animale pe care a pus-o pe piață

poate să nu satisfacă cerințele de siguranță a hranei pentru animale. Operatorii trebuie să informeze *Autoritatea* cu privire la măsurile luate pentru a preveni riscurile ce derivă din utilizarea acelei hranei pentru animale și nu va împiedica ori descuraja nici o persoană să coopereze cu *Autoritatea*, în conformitate cu legislația națională și practicile juridice, în cazul în care această acțiune poate determina prevenirea, reducerea sau eliminarea unui risc ce rezultă din acea hrană pentru animale.

(4) Operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale trebuie să colaboreze cu *Autoritatea* în ceea ce privește acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscurilor determinate de hrana pentru animale pe care o furnizează sau au furnizat-o.”

25. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) *Autoritatea* va coordona sistemul rapid de alertă, activitatea de gestiune a crizelor și a situațiilor de urgență în domeniul siguranței alimentelor și a hranei pentru animale.

(2) *Autoritatea* va aproba, împreună cu Ministerul Sănătății, *Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor* și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin ordin comun, norme tehnice în vederea punerii în aplicare a prevederilor alin.(1).

(3) *Autoritatea*, coordonator la nivel național al sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor și a hranei animalelor, este punctul de contact cu sistemul rapid de alertă pentru alimente și hrana animalelor la nivel european (Rapid Alert System for Food and Feed - RASFF).”

26. După articolul 22 se introduce articolul 22¹ cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. – Prin ordin al președintelui *Autorității* sau, după caz, prin ordin comun cu celelalte instituții abilitate conform legii, potrivit domeniului de competență, se vor elabora și aproba norme specifice de aplicare a prezentei legi.”

Art. II. – Legea nr.150/2004 privind siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.462 din 24 mai 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 28 septembrie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu